

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 6 frt — kr.
 Negyedévre 1 „ 50 „
 Egy órá — „ 50 „

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Teleky-utca 15. sz.

HIRDETÉSEKET FELVESZ:

a kiadóhivatal és Surányi János könyvnyomdaintézet

Egyes szám ára 12 kr.

Megjelenik minden vasárnap.

APRÓ TRAGÉDIÁK.

A hét történetéből.

I.

Barna atillában, roskadva, görnyedve
 Egy öreges hadfi házról-házra jár,
 Kezében egy irás, a kapitány adta,
 Pár garast gyűjt azzal a szegény tatár.

Ide is, oda is szépen bekopogtat,
 Ismerik ruháját, ismerik magát,
 Nem is utasítja egy magyar se vissza,
 Komor szájalommal mind valamit ad.

Oh, milyen nyomasztó alamizsnát adni
 Annak, kit kegyelve szívben becsülünk,
 Ki nézné irását? . . . „Itt van öreg, fogja,
 Más többet is adhat! No, isten velünk!“ . . .

Ám az igazságnak egy hatalmas öre
 Nézi az irást és látja, hogy hamis.
 „Hamar a gazembert el a rendőrségre!
 Okmányhamisító s amellet csal is!“

Viszik a honvédet, bűnét se tagadja,
 Mentségül se tud mást, mint hogy éhezett. . .
 Becsukják. De úgy kell! Bűnhődjön a kis gaz,
 Elég, ha a nagyja fog velünk kezét.

II.

Egy öreg anyóka bánatosan ballag,
 Kicsi kosarával a piacra fel,
 Húst akarna főzni ma beteg fiának,
 Eljött hát a háznak összes kincsével.

A sárga ládának a legfenekében
 Három nagyon régi, szent ereklye volt:
 Menyasszony-koszoru, összefont két hajfürt,
 Meg egy füles tallér, szélén rovatolt.

Sírva motoszkált, míg kivette a tallért,
 Körülesókolgatta, rá — imádkozott,
 Azután elindult s lépten-nyomon nézte,
 Hogy megvan-e kincse? Megvolt biz az ott.

De míg nézegette, kikapta kezéből
 És elfutott véle egy vásott kölyök.
 Ő szegény leroskadt ott az utcasarkon,
 Utolsót vergődött, egy jajja se jött.

„Rendő, ezt az asszonyt czipelje el innen!“
 Kiáltott egy nagy ur, amint arra ment. —
 El is czipelték, mert ha ottan meghalna,
 Még felbomlanék a társadalmi rend.

Szávay Gyula.

arabonciás Diák

a hétről.

Epur si mouve! Mégis mozog Szerbia! Mozgatják: hát mozgósít.

A porta a saját portáján sines már biztonságban. Majd beesukja a kaput, leül a divánra s beadja a kulesot.

Szent Péter vár, míg Szent-Pétervár megkérdi: „Mennyek! menjek?” Akkor azt mondja földi helytartójának az orosz pápának: „Menj! Konstantinápoly számodra a menny!”

A szabadkőmivesek páholyát a „Függetlenség” ugyancsak páholja! A mesterek építményéből kő kővön nem marad!

Jókai dramatizálta a „Fekete gyémántok”-at. — Egészen eddig gyémánt volt az, hanem az előadáson kisült, hogy tulajdonképen csak közönséges szén.

Az „arany-ember” esillogott a sok aranyportól annak idején, most majd Levetinszky is leveti az érdekességet magáról. Nem mind arany, ami ember s nem gyémánt, ami fekete.

Vas Borona és Avar vitatkoznak. Az első fél, hogy vége a vas-korszaknak és hogy Győrré jön újra az Avar-hódítás.

Juczi mondókája.

Kisasszony. Menjen Juczi, mondja meg K.-né önagységának, hogy zsenirozva vagyok az elmene-
telben, itt van a főhadnagy ur.
Juczi. Igenis.

Juczi (K.-nénál). Tisztelteti a kisasszonyom a nagyságát, hogy ott van a főhadnagy ur, aztán ugy fel van zsinórozva, hogy a kisasszony nem jöhet el.

Ebédutáni
csiri-
pelések.

Társaskört akarnak alkotni némelyek. De ugyan minek? Itt a kaszinó; azért, hogy ez

szögletes, lehet belőle kört csinálni!

Társaskört? Talán, hogy „Cohn Moritz és Társa” is beléphessen? Hiszen ide is beléphet s akad is majd társa.

Művészet- és irodalom-pártolás? Van a kaszinóban elég iroda—lom, mű is vész el a könyvtárból elég.

„Szellemi arisztokracziát” is emleget a „Győri Közlöny”? A szellem, az láthatatlan valami. Az arisztokraczia meg látható semmi.

GRI — BUGRI.

U. No barátom, én egészen tiszta vagyok. Nincs semmim sem a zálogházban.

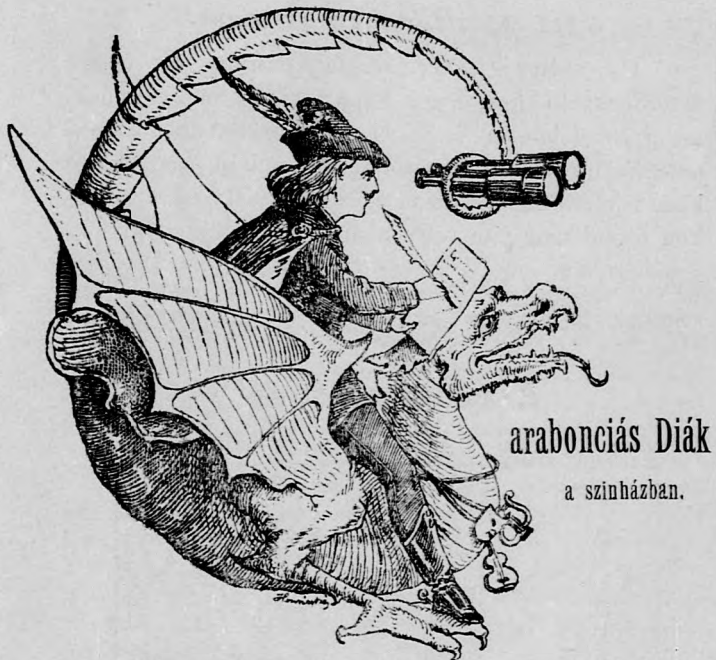
B. Én is tökéletesen tiszta vagyok, nekem mindenem a zálogházban van.

UGRI. Mit szeretnél inkább? egy szép kanárit, vagy egy jó fülemülét?

BUGRI. Inkább egy szép kanárit. Tudod, jó madarat hamarabb talál az ember!

Kecsegtető.

Bérekocsis. Az én kocsimra méltóztassék felülni, úgy rohannak ezek a lovak, hogy félóra alatt a lelket kirázzák a tekintetes urból!

— Alkalmi prológ. —

Jó színészek, kik jövétek
És mindjárt az első este
Öltöttetek bíbort és gyászt
Lelketekre, testetekre
Hallgassátok meg jó szívet
Garabonciás Diákot,
Bíbor vagy gyász, úgy száll rátok,
Amint szavát fogadjátok.

Szeretitek, — szeressétek
Ezután is a virágot,
Ki szereti, az jó ember,
Petőfitől hallhattátok,
Hanem azé t ha nem hullik
A virágok koszoruja,
Ez virágos kedveteiket
Ne fordítsa szomorúra.

Tisztelői vagytok, tudom,
Mindannyian a morálnak,
Legyetek is, mert ti rátok
Nagyon sokan felvigyáznak.
Szeressétek úgy a morált,
Hogy ne érhessen kifogás:
S meglássátok: szinte dül majd
A „morális támogatás.”

Tenoristák a magas c-vel
Szakgassák a színház-tetőt,
Tragikusok jaj szavára
Könyezzenek a bennlevők.
S míg a színház belsejében
Sírás-rivás folyik ekkor,
A kasszánál jóízűen
Kaczaghasson a direktor.

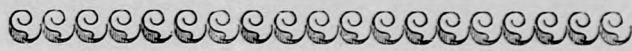
Aztán, hogyha készülődtek,
Jöven a virágvasárnap.
S szíveségből játszatok csak
Legeslegutolsó hármat:
Fakadjatok olyan szókra,
Hogy találtatok révpártot,
S hogy ti innen el nem mentek,
Meghalni is itt akartok!

Párbaj-történet.

Unatkozott egy semmiházi,
Pofonütött hát egy urat,
Az úr kihívta, — mostanában
Ez a kötelező dívat.

Az urat ez a semmiházi
Leiőtte szép nyugalmasan.
A lovagiasságnak ezzel
Elég lett téve, vége van.

Mert ha elég bátor lett volna
Felképelní amaszt a lumpot,
Másnap az ő gyávaságáról
Szólnak a hirlapi kolompok.

o o

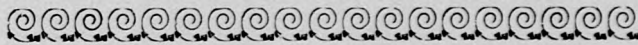
Pickratesz. Hallotta azthatat a heccz az ozsorásuk ellen?

Flickratesz. Hallottam.

Pickr. Nü?

Flickr. Fog lenni khevesebb ozsorás és idj emelkheti a procent! Az igaz, hodj mostan van edj khicsi meleg, de nem tartja soká.

Pick. Nem a meleg aggódthatja engem, hanem a hűvös!

Grajsz Scholomon a Kükürütz Sigával.

Scholomon a Grajsz. Hodjan, Siga, the is ogy jártál mint a Mihajlovits?

Kükürütz. Igen. Egy garamba pap engemet pofanötött és elkeresztelt gyávanak.

Grajsz. Mért nem mandtál neki, hogy edjszerre két szentséget khiszalgáltatni igen sok, ha már gyávanak elkeresztel, akkor legalább ne bér máljon is meg, mert azthat teheti csakis a pöspök!

Hadilárma a Balkánon.

A „Budapesti Hírlap“ sürgőnyei.

I. Szerbia készülődik.

Belgrád. (Ered. sürg.) Milán fejedelem ma reggel kétszer végigsétált a várkastán. Az összeesődült nép rendkívül lelkesült volt. Itt mindenki hiszi, hogy a háboru bizonyos.

Belgrád. (Ered. sürgőny.) A szkupesina elhatározta, hogy négy hadtestet, melyek mindegyike 750 embert számlál, mozgósít és kiűzi a törököt Európából, sőt valószínűleg Ázsiát is bekebelezi Szerbiába. Csak az okoz egyelőre nehézséget, hogy a tekintélyes hadsereg boeskor-készletét valami tolvajbanda ellopta s most 3 eszmadianak lázas gyorsasággal kell dolgozni a hiány helyreplátása végett. A szkupesina hadi költségekre 210 sájn forintot, két véka babot és egy köböl zabot szavazott meg.

II. Bulgária mozog.

A „Budapesti Hírlap“ Pikrueznál. (Ered. sürg.) Ma reggel meglátogattam Pikruezt, a nagy bolgár hazafiát, ki az arisztokraták vezére. Rendkívül szívesen fogadott, épen boeskorát kente hájjal, a maradékkal pedig megvendégelt engem. Ő maga is jóízűen nyalta le a nagyobb darabokat boeskoráról. Kérdésemre, hogy minő állást foglal el Törökországgal szemben, diplomáciai jelentőséggel vakarta meg fejét, vakarta két kézzel, gondosan s ingerülten jegyzé meg, hogy nem tud egy fésűt kapni egész keleten. Szívélyes és barátságos volt s a „Budapesti Hírlap“-pal — mint mondá — régen rokonszenvez. Rövid félóraí interwiew után felkelt és elkezdé tisztogatni két dísznóból álló házi népe ólját. Én elégedetten távozáim s azon hitben vagyok, hogy a háboru ki fog törni teljes erővel.

A „Budapesti Hírlap“ Bikesiúnál. (Eredeti sürgőny.) Nagyfotosságu híreket jelenthetek ma. Felkerestem Bikesiut, a híres szónokot. Minthogy elve neki, hogy anyanyelvén kívül más nyelven nem beszél, tehát tolmács közvetítésével beszélgettünk, miben némi akadályul szolgált az, hogy a tolmács szintén csakis a bolgár nyelvet beszélte. Lesz-e háboru, kérdém. Erre a híres szónok levette régi báránybőr süvegét, vizet hozott bele s megkinált, hogy igyam. Ez már önáluk ósi szokás, hogy háboru esetén vizet isznak, ha pálinka nincs. Ekkor jött Bakukacz, az ifju párt vezére és koesikenót kent kenyerére. Heves szóváltás fejlődött ki erre köztük, egyikök a háboru mellett kardoskodott, a másik ellene. Gyönyörű látvány volt, melyből azonnal világos lón előttem, hogy a háboru itt elkerülhetetlen. Az utczákon csoportosulások vannak, itt egy bárányt lop el három arisztokrata, amott két demokrata bieskázza egymást. Ily körülmények közt bizonyos a háboru. Itt mindenki hisz benne.

III. Montenegro izenete.

Csettinye. (Ered. sürgőny.) Nikita azt izente a török szultánnak, hogy fejbe veri, ha nem adja neki azt a 16 öl hosszú, és fél öl széles árkot, mely a montenegrói birodalmat határolja. A szultán hir szerint kész félmillió embert is mozgósítani, mert ezen az árkon fordul meg léte vagy nem léte. Itt mindenki hisz a háboruban.

A redakcezióban.

Széchenyi Kóbi. The Vörösmarthy Iezig, khelene adni egy melléklet a „Győr és Vidéké“-hez, hodj legyen az khapós.

Vörösmarthy Iezig. Wie haiszt? khapós?? Khapos csak lesz odj, ha adónk benne mellékletöl egy font sajt, vadj szalonna, vadj kvárgli (de nem Ernyedt), de hodjha nekönk volnának azok, akkor nem adnánk khí a „Győr és Vidéké“, honem megennék magonknak!

Románcz.

Mikor otthon Éva asszony
Meghallotta,
Hogy az ura mégis iszik:
Nem volt nyugta.
Ugy csapott a méreg árja
El fölötte,
Hogy a guta stante pede
Megütötte.

Mikor ezt az ura amott
Meghallotta,
Mint az örült, rohant rögtön,
Nem volt nyugta.
Elsápadva össze-vissza
Kiabál, sir:
„Oh nagy Isten! hátha mindez
Csupán álhir“!

Chic.

AZ ALKALMI KÖLTŐ.

— Humoreszk. —

SOMBOS KÁROLY ur philofter és költő volt. Nagy előnyére szolgált, hogy egy személyben egyesíté a bölcsészt és poétát, mert philosophiája vigasztalta, ha a koplalást gyomrának korgó aprehensiója mellett is költői dolognak látta phantasiája s vizsont költészete feledteté vele azt,

hogy minden világbölesesége mellett sem vergődhetett zöld ágra. — Pedig a zöld ág volt végeztéja összes törekvéseinek, a myrtuság ugyanis, melyet époly örömet font volna Vilmajának „habkebleire enyelegve omló selyem fürtjei“ közé mint amily édes örömet látta volna saját homlokán a babér-koszorút.

Vilma egy gazdag kereskedő leánya volt, kinek Lombos ur órákat adott a világtörténelemből s így csakhamar kezdett fontos szerepet játszani szívének történetében. Midőn az ókört tanulmányozták, akkor kezdődött az az „Ó história, mely mindig új marad“, a népvándorlásnál szívök lehetőleg közel vándorolt egymáshoz, az első kereszties hadjáratnál pedig dördült el az első csók. Szerelmi boldogságuk ege azonban csak a középkoron keresztül volt derült, mert alig hogy beköszöntött a reformáció és épen midőn Columbus Amerikát felfedezte, a leány apja is felfedezte viszonyukat; nehogy pedig a középkori Abälard szerelmi históriája új kiadásban ismétlődhessek, számüzte házából a fiatal doctort. Erre leányának szívében a forradalmi korszak vette kezdetét, minek az lón a kifolyása, hogy az atyai auktoritás a 48-ból engedni volt kénytelen. Kinyilatkozattatta tehát a szegény philosophusnak, hogyha magának biztos existentiát tud teremteni, akkor számíthat leánya kezére.

Lombos ur, hogy célját elérhesse, elhagyta Gy . . . várost, hol tehetségeinek elég tér nem nyílt és a fővárosba, a szellemi élet gyúpontjába indult. Mennyire csalódott azonban reményeiben! Név és pénz nélkül biz elveszett a fővárosi élet zajában. De ő csak nem csüggedett, habár a kiadók, kikhez a kéziratait vitte, ugy látszik, mind Horátius mottójához szegődtek: „Nonum prematur in annum“ és azzal mentegetődztek, hogy majd később, most nem időszerű.

A többi között azonban leginkább egy íkézirata nyugtalanítá a fiatal költőt, egy váltó, mely lejáratához közelgett. Nem csoda, hogy lehangoltságában gúnynak magyarázta, midőn eszimatiztítója mély sóhajjal mondá:

— Óh doktor ur, rendelkezhetném én tehetségeivel, de sokra vinném!

— Nos mire, János? — kérdé keserű mosolylyal Lombos, — tudod, Petőfi és számos más magyar költő mennyivel vitte többre?

— Tudom, doktor ur, de az a maguk hibája volt. Oh, doktor ur, ha én tudnék ugy írni!

— És hogyha tudnál?

— Akkor egy év alatt, mint mondani szokás, módos ember lennék. Mert azok az írók csak nem értik a dolgot a rendes oldalán megfogni. Higyje meg, én épugy ismerem a színmű-, mint a hírlapirodalmat, mert mielőtt eszimatiztítóig sülyedtem, jó darabig statiszta, azután pedig újság ki-

hordó voltam. Tudom, mi tetszik a közönségnek és mit fizet meg legjobban. — Óh doktor ur, ha tehetségét birnám, vagy ha tanácsolnom szabadna!?

— Miért ne? Jó tanács sokat ér.

— Igaz, doktor ur, ha mindjárt a zálogház mit sem ad rá. Hát először is: soha se írjon klasszikus valamit, mert az unalmas és értékét csak az utókor ismeri el. A halhatatlanság pedig már meghaladott álláspont. Másodsor: Csakis olyasmit írjon, ami nem kerül nagy fáradságába s amit még is jól fizetnek. Harmadsor: Törekedjék arra, hogy mindig és mindenütt önről beszéljenek; akár jót, akár rosszat. Csak lármázni kell doctort ur, láрма és megint láрма, mert tetszik tudni, a kerepelés a mesterséghez tartozik.

A beszélgetés további folyamában János eredeti, talpraesett ötleteivel annyira meggyőzte a fiatal költőt, hogy ez elszánta magát arra, miszerint a költészetet ezután eszimatiztítójával compániában korszerűbb, jövedelmezőbb oldaláról fogva föl, fogja folytatni. A közös üzletbe Lombos „tehetségét“, János pedig félretett 300 forintját tette be, mint kapitálist.

*

Néhány nap mulva az olympusi magasban fekvő padlásszobát, két elegánsan butorzott szobával cserélték fel, melyben kitömött baglyok, allegorikus gypszfigurák, könyvek és iratok hevertek költői rendtelenségben. Lombos elegáns öltözékében egy karosszékben eregette szivarjának füstjét, míg János egy zsidárustól vett libériában, melynek rézgombjain lyra diszelgett, várta az előszobában a kundshaftokat. A kapun egy czégér ékeskedett, melyre aranybetűkkel volt írva: „Lombos és társa, alkalmi költő. A főváros legelterjedtebb lapjaiban egy hirdetés is jelent meg, mely szerint:

*Lakodalmas, keresztelő
És halotti énekeket,
Prózát, verset, herametert
És névnap iudcölöket;
Szóval mindent, minek Múza
Fényt és nyombust kölcsönözhet.
Lombos s társa en gros s detail
Olesó áron rögtönözhet.*

*

A szokatlan firma és a sajtáságos hirdetés csakugyan föltűnést keltettek, de megrendelés csak nem érkezett. Hasztalan várt a libériába bujtattott János megrendelőket, hogy őket czégtársának bejelentse, aki szobájában fel és aláírva különféle témákról vázlatokat gondolt ki, hogy a megrendeléseken zavarba ne jöjjön. Valahányszor az ajtón János fejét bedugta, mindannyiszor Lombos ur egy vendég fogadására festői positurába helyezte magát. Most csakugyan egy fiatal gymnazista lépett be hozzá. Zavartan hebegé, hogy egy Xaveria nevű nő emlékkönyvébe egy akrostichont szeretne, mely a baráti érzelmeket emelje ki, ugy azonban, hogy belőle a szerelem is kiérezhető legyen.

E megrendelés csakugyan képes volt poétánkat is zavarba hozni, mert az akrostichon X-el kezdődött, már pedig sem „Xerxes“, sem „Xantippe“, még kevésbé pedig „Xilographia“ volt alkalmas szó arra nézve, hogy baráti érzelmek háttérében rejülő szerelmet tolmácsoljon. Végre ugy segített magán, hogy X-et, mint a matematika egy ismeretlen nagyságát fogta föl s gördülékeny versekben körülbelül azt mondá:

„X jele érzelmeimnek; állíts fel sovár tekinteteimből és sóhajaimból egy egyenletet s könnyen ki fogod számítani, vajjon azon X barátság-e, vagy szerelem.“

A gymnasista nagyon meg volt elégedve annál is inkább, mert tőle, mint első megrendelőtől, honorariumot nem fogadtak el.

A későbbi megrendelések legnagyobb része Curiosum kedvéért történt. Egyik a poloskairtó-szer feltalálójára készítettett egy dicsódát, a másik egy balhagyilkos nő mellett tartandó védbeszédet stb. Lombos, a graduált alkalmi költő ép oly resignatióval fogott e megrendelésekhez, mint mikor egy sétalót ünnepi köntösében ér utol a záporosó s midőn már egészen átázott, tüskén, bokron keresztül nyargal előre. Neki meg plane a pegazus is rendelkezésére állott, hát természetesen azon nyargalt. Felül rá az is buzditotta, hogy egyik-másik zöngeménye kiváló tetszésben részesült. Növekvő popularitását mi sem bizonyítja jobban, minthogy egyes humoros versei, korcsmák és kávéházak asztalain körutat tettek a városban, sőt idegen versek is forogtak közköze az ő neve alatt. Természetes, hogy poétánk erélyes protestálásával igyekezett az ily erőszakosan rátszokolt gyermekek atyátságát visszantásítani s minthogy ez szerinte nem egyéb, mint a gyári védjegy meghamisításánál, 50 frt jutalmat tűzött ki, az újságok útján annak, aki a szándékos hamisítót neki megnevezni képes.

A dolog nagy sensatiót keltett és Porzó, a humoros tárczairó feltette magában, hogy e komikus alakkal megismerkedik és róla esetleg egy tárczát fog írni. Mint megrendelő, állított be tehát egy napon az alkalmi költő lakására, de már a múzsaterem előszobájában elveszté inkognitóját, amennyiben János benne csakhamar a hirlapírók egyik notabilitását ismerte föl. Sietett is urának, illetve czégtársának besugni!

— Vigyázzon, Doktor ur, költsön jobban, mint Petőfi, vagy Csokonai, Porzó ur jön, a híres humorista!

Szarkasztikus mosolylyal lépett be a bejelentett és kérte a kissé elfogult költőt, hogy készítene egy elegiát nemrég jobblétre szenderült kutyájára tetszés szerinti vers-ütemben. Zavarodottan lépett Lombos íróasztalához, a verset a kutyának, az ütemet, illetve az ütleget a megrendelőnek szánva. Érezte, mily figyelemmel csüngnek a megrendelő szemei őrajta s valami találó ötlet még sem jött. Már izzadásgöppök ültek homlokára, zavara már kulminált, midőn hirtelen az a mentő gondolata támadt, hogy kéziratai között van egy satirája azon refrainnel: „Egyik eb, a másik kutya!” — Fölesillogtak szemei örömeiben.

Néhány percz alatt lemásolta a verset és némi változtatással új czéljának megfelelővé tette.

Az utolsó strófája így hangzott:

*Im, ott térdel a jó gazda
Hű kutyája sirja fölött,
Szegény pára egy szebb és jobb,
Új hazába költözködött.
Oh, a végzet mily szeszelyes.
Milyen furcsa a sors útja! — —
Egyik térdel, másik fekszik.
Egyik eb, a másik kutya!*

*

Ha valaki egy rejtett, vagy félreismert tehetséget fedez föl és segít nyilvános elismerésre, nem kevésbé büszke és önérzetes, mint mikor egy természetvizsgáló egy új infusoriumot fedez fel. Így Porzó is, habár érezte a sértő gúnyos czélezést, mégis kezét nyujtva neki, azt mondá: Uram, önnek kitünő improvizáló tehetsége van! Büszke vagyok, hogy az ily tehetséget nekem jut a szerencse kiemelni az ismeretlen-ség homályából a nyilvánosság napfényes ormára!

És csakugyan, már a következő napon egy tárcza jelent meg „Pegazus igában!” czímmel, mely nem győzi Lombos költői érdemeit magasztalni.

János jóslata beteljesedett. Poétánk megszerezte magát annyira, hogy Vilmája kezét most már jogosan kérhette meg.

Visszatért *-be, de mialatt ő a fővárosban alkalmi verseket csinált, azalatt Vilmája otthon alkalmilag rendezvoust adott egy esinos fiatal embernek és egy ünnepélyes alkalommal egybekelt vele.

Lombos erre nem tehetett mást, mint hogy sirfeliratot csinált magának, elment búsan egy fegyverárushoz, vett ott egy revolvert, megtöltötte mind a hat lyukát, kiment a temetőbe, ott mind a 6 golyót a hóna alatt ellötte a szabadba s mivel még ekkor sem akartak jönni és megakadályozni gyilkos szándékát, maga kért fel egy rendőrt, hogy mentse meg, mert lelövi magát.

Meg lön mentve, Lombos ur jelenleg nevelő Vilmája gyermekei mellett s írja a születési, keresztelési, alkalmi verseket egyremásra.

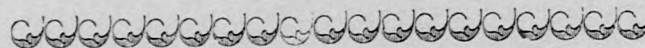
Somlyeanc.

Arszlánbörben.

— *Nemde Alfréd, ön is osztja nézetemet a nőemancipációról? Ne tartson ön a szeles fiatalsággal.*

— *Oh nagysád, hiszen tudhatja, hogy én kegyeddel tartok!*

Garabonczias Diák muzeumából.

Lapunk egy barátja Kocsérről küldött be egy jeles plakátot, mely jó erős tintával mázolt betűkkel hívja fel a közönséget sok mindenre, egyebek közt egy „szelidet keeske általi“ némajátékra. Az ünnepélyes plakátra alul egy keeske van pingálva tintával, két virágszál közé. A keeskét azonban épen úgy lehet almáriumnak, sipkának, mint keeskének nézni.

! Fölhivas mara Gimnastik Akrobatai Palotánera és kötél tánc egy Szelidet Keeske által végül néma játék kez 6 Órakor.

SZERKESZTŐI KISPOSTA.

T. E. Kocsér. Hat frtos terhű piros levelét vettük s telhetetlen nagy könyvünkbe iktattuk. Másik levelét az okmánynyal szintén megkaptuk, az is a maga helyén van már. Harmadik levelénél meg kell állanunk. Ugyanis „vitatkozás tárgyát képezte, hogy a danántuli kerületben birtokos Nagy Sándor-e, vagy pedig a dunáninnen és tiszáninnen birtokos Vigyázó Sándor a vagyonosabb és több adót fizető.“ S e kérdésben szeretné a mi eldöntő véleményünket hallani. Szívesen vállalkozunk rá. Csakugyan volt egy Nagy Sándor nevű ismerősünk, akiről biztosan mondhatjuk, hogy Maczedóniában vi-tilista volt, ugyanez mondta a városok meghódításáról és az aranyyal terhelt számárról azt a híres mondást, ennek tehát lehetett egy pár forintja. s ha esetleg a dunántúlon lakott, bizonyára gazdagabb volt Vigyázó Sándornál, kiről mindössze annyit tudunk, hogy egy fia van, Vigyázó Laczi, aki érdemes kollegáknak, a „Borsszem Jankó“-nak a figurája. Tessék itt utána tudakozódní. Üdv. **Györi Kóbi.** A Borsszem Jankónak igaza van. **Pityi Palkó.** Hasztalan az erőlködés.

Nagyban készül s október derekán megjelenik Szávay Gyula szerkesztésében és kiadásában harmadik évfolyamban

„Garabonczias Diák Naptára“

1886. évre. Ára **50 kr.**

Ugyancsak a Garabonczias Diák szerkesztősége által adatik ki a

„Győri Képes Naptár“

„Garabonczias Diák kis Naptára.“

1886-ik évre. Ára **25 kr.**

Aki a két naptárra együttesen előfizet, az mindkettőt összesen 60 kr-ért kapja. Gyűjtőknek 5 példány után tiszteletpéldány, tíz után egy díszpéldány jár.

A két naptárt úgy szerkesztjük, hogy a „Garabonczias Diák nagy Naptára“ kizárólag humorisztikus naptár lesz, s mint ilyen, mindig kellemes olvasmányul szolgálhat, nemcsak helyben, de bárhol és bármikor.

A „győri képes naptár“ ellenben tartalmazza a komoly és szükséges naptári tudnivalókat, különös tekintettel Győrré, teljes győri kalauzt, városi és megyei tisztviselők, hivatalnokok, ügyvédek, kereskedők stb. teljes jegyzékével, az ipar, kereskedelem, tanügy stb. terén szükséges feljegyezni valókat, úgy, hogy győri embernek e naptár nélkülözhetetlen lesz s hisszük, hogy rövid idő alatt utoléri a másik nagy naptárunk hatalmas elterjedtségét.

Hirdetők figyelmébe!

Nem szükséges az iparosok és kereskedők figyelmét különösen felhívni a naptárban eszközölt hirdetések fontosságára. A naptár egy álló évig forog minden rendű emberek kezében, sőt humorisztikus naptárunkat elteszik, hogy kellemes olvasmányul szolgáljon évek múlva is. Hirdetéseknél tehát naptárakban általában, helyi hirdetéseknek helyi naptárakban különösen jó helye van.

Hirdetési feltételek:

A „Garabonczias Diák nagy Naptárában: egész oldal 10 frt, féloldal 5 frt. kisebb hirdetések 1, 2 és 3 frtjával. Cég-hirdetés 50 kr.

A „Győri Képes Naptár“-ban: Egész oldal 6 frt, féloldal 3 frt. Kisebb hirdetések 1 és 2 frtjával.

Mindkét naptárban hirdetve: egész oldal 12 frt, féloldal 6 frt. Kisebb hirdetések 2, 3, 4 frtjával. — Cég-hirdetés mindkét naptárban együtt **80 kr.**

Ajánljuk naptár-vállalatunkat a nagyérdemű közönség figyelmébe.

A szerkesztő- és kiadóhivatal.

Hirdetések, megrendelések, előfizetési pénzek, valamint kéziratok a „Garabonczias Diák“ szerkesztőségébe Győrre küldendők.

Kiadótulajdonos, felelős szerkesztő:

Szavay Gyula.

(Teleky-utca 15. sz. I. em.)

Dr. Erdős Kálmán ügyvédi irodáját

f. 1885. évi október hó 1-én, a Deák-utcában 6-ik sz. alatt levő Simon-féle házba helyezte át.

STEIN VILMOS ÉS TÁRSA

kép-, tükör- és órakereskedését

a Kazinczy-utcából a Tüztorony-utczába (Vadászkürt-kávéház) tette át. Az új üzletet a közönség régi pártfogásába ajánlják a tulajdonosok.

6471.

tk. 1885.

Árverési hirdetményi kivonat.

A győri kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Győr megye gyámpénztára végrehajthatónak, Kaizinger János ménfői lakos végrehajtást szenvedő elleni 418 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a győri kir. törvényszék (a téthi kir. írsbíroság) területén levő Ménfő községben fekvő, a ménfői 38. sz. tjkben alperes Kaizinger János tulajdonánál felvett + (175-177) hsz. 136. házas szőlőre az árverést 847 frt-ban ezennel megállapított kikialtási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1885. évi december hó 4-ik napján délelőtti 9 órakor** Ménfő község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is eladtni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 84 frt 70 krt készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított, és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Győri kir. törvényszék, mint tkvi hatóság 1885-ik évi augusztus hó 29-én.

Pázmány.

h. elnök.

R á b l.

jegyző.

WALSER FERENCZ

első magyar gép- és tüzoltószer-gyár, harang- és ércöntőde Budapesten, Rottenbiller-u. 66.

Legnagyobb, modern technikai alapon felszerelt belhoni gyár különleges készítményei: Fecskendőgépek

tüzoltó-egyletek, városok és falusi községek részére

Harangok és azok szabadalmazott fölszerelése, legújabb szerkezetben, mindennemű kutak házi, gyári és gazdasági czélokra, minden czélnak megfelelő szivattyuk. Vállalkozik tüzoltóegyletek felszerelésére, teljes vízvezetékek, gyapjumosodák, gőz- és zuhany-fürdők berendezésére, árvízmentesítő telepek, nyilvános közutak felállítására magas nyomású vízvezetékeknél és minden vízművi munka pontos teljesítésére, kedvező feltételek és teljes jótállás mellett. **Képes árjegyzékek és részletes költségtervezetek díjmenten bocsáttatnak rendelkezésre.**

Egyedüli belhoni szivattyugyár.

BAJNÓCZY KÁROLY

kereskedelmi és műkertész értesíti a t. közönséget, hogy a közeledő halottak ünnepére mindennemű, csinosan kiállított

GYÁSZKOSZORUKAT

50 krtól fölfelé, készít, — ajánlja továbbá magát

KÉZI, MELL- ÉS VÁLLCSOKROK,

angol, francia és japáni modorban való elkészítésére. Nem mulaszthatja el továbbá felhívni a közönség figyelmét most érkezett

HARLEMI JÁCZINTHAGYMAIRA,

melyeknek darabja 15 kr.

A gyászkoszorukra való megrendeléseket már most elfogadja s kéri is azokat minél előbb értésére adni, minthogy később a túlhalmozott megrendelések folytán nem képes oly figyelemmel mindenkinek megfelelni, mint ha már most tájékozhatja magát.

Megrendeléseket elfogad Perl Lipót (Kazinczy-u.) és **Ferenczváros, Pálffy-utca 20. sz. a.**

A Forti-féle sebtapaszról.

Ezen általánosan kitűnőnek elismert gyótapasz rendkívüli gyógyereje, oszlató, érlelő s fájdalomcsillapító hatása által leggyorsabb, legbiztosabb s egyszersmind gyökeres gyógyulást eszközöl különemű bajokban. Ily bajok a torokgyulladás, légesőhurut, bőrkés barnaság, hártás-gyík (Croup, Angina), mindennemű megsértések, harapás, szurás, vágás vagy égés által támadható sebek, megforrzás, darázs- vagy méhszúrások, bujasenyves és egyéb konok fekélyek, zuzatások (contusiók) meglepő gyors fájdalomcsillapítással, — rögzített daganatok, gümők, tályogok (fogtályog is), pokolvar, (carbunculus, pustula maligna), megkeményedések, genydedések, vérkelesek, minden mirigybetegségek, görvleges tökéletesen megszabadítja. Végre a testbe teljesen belemélyedt bármennemű szálka, darázs vagy méh fulánkjá csupán ezen tapasznak rövid idei használata folytán annyira előtűnik, hogy azután a testből közönségesen szabad kézzel, sebészi műtét és fájdalom nélkül, könnyen kihúzható, mire a seb gyógyulása gyorsan bekövetkezik. **A csomagok ára a kisebbeknek 50 kr., a nagyobbaknak 1 frt.** használati utasítással együtt. Postán küldve 20 krral több.

fekélyek, fagydaganat, ujféreg, körömfolyás, körömméreg, vadhus, tagszivacs, csontszű, kiíczamítás és megrándulások, helyi eszű, továbbá a szülés utáni lábségek és daganatok, fájós, fekélyezett vagy már genyes női mell, — sok nő már csirában volt emlőráktól — a különben elkerülhetetlen életveszélyes sebészi műtét megelőzésével — egyedül ezen jeles sebtapasz használata által menekült meg. A fül-nyílalás, nemkülönben a torok-mondolák gyuladásánál hatóságos szolgálatot tesz. — Hólyag-tapasz vagy mustárlisztből borogatások után használva, méltán valóságos enyhítést szerezhet, minthogy nem csupán enyhítést szerez, hanem mivel inkább a beteget kínos fájdalmaitól azonnal

lyeneket gyakran olvashat az ember.

Tekintetes Ur! mélyen tisztelt férfi! Ön nagybecsű és a szenvedő emberiségnek oly kiszámíthatlan előnyt biztosított tapasztát megkaptam, sietek Önt tudatni, mikép Práger Béla nagy-kanizsai gyógyész úrral a tapasz árulása végett értekeztem, ki is hajlandónak nyilatkozott a bizományosságot elvállalni, szerintem lehetséges volna azt neki azonnal küldeni és vele üzleti összekötetést nyitni, — ezt annál inkább is kívánom, mert ott hiszem, hogy nagyobb kelendőségnek fog örüdeni, mert igazán megvallva, a tapasz megbeszélhetlen oly házi kincs, melyet mint nélkülözhetlent, mindenki használ tarthat, én már számosak baján ennek segélyével segitettem, a számosak közül csak azt említem fel.

Az eszteregnyei biróné alig 3 hetes eszesemőit a halál elragadta, a különben jól táplált anya emlőiben a tej gyuladást idézvéen elő, már e szegény anya negyed napra oly lázas állapotba jött, hogy sem éjjel, sem nappal egy percet sem volt képes nyugodni, már-már a kétségbe-esés örvényének szélén állt, midőn esetlegesen a sors házához vitt, hol értesültem e borzasztó fájdalom, szóval e kínos állapotról, meggyőződtem, eszembe jött Önnek tapasza, férjével azonnal Kanizsára rándultam, a szenvedő asszony részére a tapaszt megvettem, azt rögtön kiküldöttem, utasításon folytán azt felrakták és képzelve el a hallatlan eredményt, a nő még azon éjjel több óráig aludt és harmadnapra már csak az anyai emlőn a gyuladásnak homályos jelei láttak, így e szegény nő az Ön kitűnő tapasza folytán nemcsak a borzasztó szenvedéstől, de attól is, hogy a nő egyik kellenékességét képező emlője kifakadástól, ezzel a kisebbedéstől megmentetett.

Volt eset egy igen tisztelt és becsült uriháznál, hol szinte a nő bal kezén sérülést kapott, — a gyuladást az orvosi segély nemhogy eloszlatta volna, sőt az a seb tovaterjedése és erősebb gyuladása által mindig nagyobb és nagyobb aggodalmat idézett elő, mig végre az Ön tapasza itt is a leghatóságban működött, a gyuladást, ezzel a lázt is eloszlatta, nálam igen természetes, hogy folyton a háznál készen van, mihelyt elfogy, azonnal más rendeltetik, természetes, hogy többnyire csak a szenvedők közt osztatik ki, mig nem tudják elegendőleg a jótékonyágot megköszönni. Tisztelettel maradván a tekintetes urnak kész szolgálja, Nagy-Kanizsa, junius 17-én, 1876. Kovács szolgabíró, s. k.

Központi küldeményező raktár Budapesten: Török József gyógyész urnál, király-utca 12 sz. Továbbá kapható vidéken minden nagyobb város gyógyészertárában, Győrött: Stirling Károly, Lippóczy M. és Mehlschmid József gyógyész urnaknál. Ezen kitűnő hatása, nem eléggé ajánlható gyógyész készítője FORTI LÁSZLO.